

—, melder det Spørgsmaal sig, hvilket Ansvar de Parter, den højtærede Handelsminister, den højtærede Finansminister og Nationalbankens Ledelse, som har ført de løbende Forhandlinger siden Begyndelsen af Juli Maaned, føler og vedkender sig overfor Aktieindehavere, uskyldige Borgere, som har stolet paa, at den i Communiqué'et givne Fremstilling var fuldt ud korrekt. Direktøren for Nationalbanken har erklæret, at dette Communiqué var ikke til at tage fejl af for dem, der forstaar at læse Dansk. Jeg maa dertil sige, at det er kun, hvis man forstaar at læse mellem Linierne, det ikke er til at tage fejl af, og det skulde jo nødtigt komme dertil, at det at have Evne til at læse Dansk er ensbetydende med at have Evne til at læse mellem Linierne.

De Dokumenter, der er forelagt Finansudvalget, og som eventuelt vil blive forelagt det Udvalg, som Folketinget nu nedsætter, bør efter min Formening gøres tilgængelige for samtlige Rigsdagsmedlemmer, ligesom ogsaa Finansudvalgets Protokol bør gøres tilgængelig for Medlemmerne, thi Kravet om Rigsdagens Delagtighed i saa ekstraordinære Foranstaltninger maa bygges paa fuld Oplysning for samtlige Medlemmer, og da Lovgivningsmagten for saa vidt har et Medansvar for den foreliggende Situation, som Situationen røber Svagheder baade i vor Banklovgivning og i den offentlige Kontrol, burde der efter min Opfattelse straks nedsættes et Rigsdagsudvalg, som kunde udarbejde Forslag til en Ændring i Bankloven, saaledes at det navnlig blev klart og tydeligt fastslaaet, hvilket det retslige Ansvar er for Bankers Bestyrelse og navnlig for Bankraadsmedlemmer.

Den højtærede Justitsminister har, samtidig med at dette Lovforslag er fremsat, fremsat et Lovforslag vedrørende Undersøgelse af Erstatningsansvaret og i paakommende Tilfælde Strafansvaret. Ifølge Lovforslagets Ordlyd er det jo Justitsministeren, der som sædvanligt — hvilket ogsaa er fuldkommen rimeligt — har Paataleretten, Justitsministeren, der bestemmer, naar og om og i hvilket Omfang der skal paatales. Jeg vil gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, om det er hans ubetingede Villie og Beslutning, at denne Paataleret skal benyttes i fuldt Omfang, hvor der juridisk set er Grund til at benytte den. Jeg vil i den Forbindelse minde om, at i 1908, da vi havde Grundejerbank-Krakket og Affæren med Detailhandlerbanken, blev

Detailhandlerbankens Direktør straffet for falsk Aarsregnskabsopgørelse og for falske, misvisende maanedlige Balanceopgørelser, og Direktøren for Grundejerbanken blev straffet for Udsendelsen af et misvisende Prospekt, som skulde lokke Folk til at tegne Aktier for at forøge Grundejerbankens Kapital, og da kom i hvert Fald den ene ærlig og redelig tilbage fra Udlandet og tog sin Straf som ærekær Mand. Jeg vil derfor spørge den højtærede Justitsminister, om det er Meningen, at man i dette Tilfælde, hvor det utvivlsomt drejer sig om langt mere graverende Forhold, end der var Tale om den Gang, vil gaa frem lige saa upartisk og — lad mig sige det — retslig hensynsløst, som man gjorde den Gang. Jeg tror, at det, for at Retsideen skal have den Plads i det almindelige Omdømme, der tilkommer den, vil være nødvendigt, at der ikke her skaanes Personer, fordi de er højt paa Straa, og fordi de har haft indflydelsesrige Stillinger i vort Samfund.

Til Slutning vil jeg blot bemærke, at den politiske Debat, det politiske Opgør, hvorom Regeringens Hovedorgan her i Byen taler, det tror jeg, vi fra alle Sider er villige til at opsætte, men ikke til at undgaa, ikke til at gaa udenom. Det politiske Opgør har den højtærede Regering til gode. I Aften holder vi os udelukkende til det saglige Opgør. Der har i Dagens Løb gaaet Rygter om, at den højtærede Regering skulde være villig til at stille sine Mandater til Disposition, hvis det ønskedes, men det har forlydt, at den fra sit eget Parti har faaet indtrængende Henstillinger om ikke at gaa til dette Skridt, men blive. Jeg tror, at det Raad, Partiet der har givet sin Regering, er et aldeles fortræffeligt Raad, thi den Misère, vi i Øjeblikket befinder os i, bør det være den højtærede Regerings Opgave — som den, der først og fremmest er politisk ansvarlig for den — at gøre sit til at faa udredet. Hvis jeg forstod den højtærede Finansminister ret, saa ser han, om jeg maa anvende Nationalbankdirektør Ussings Vending, saaledes paa Regeringens Stilling, at Regeringen har spillet sine Kort udmærket, men den har tabt, for Kortene var daarlige; der var ikke den mindste lille Trumf blandt disse Kort. Jeg tror derfor, det vil være heldigt, at den højtærede Regering kommer til at sidde med det fulde Ansvar for den Opgørelse, der maa finde Sted i Anledning af denne økonomiske Katastrophe. Det skulde nødtigt komme dertil, at den højtærede Regering ligesom Landmands-